



ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2025

Ι΄ ΛΟΥΚΑ

(Λουκ. ιγ΄ 10-17)

(Εφεσ. ε΄ 8 - 19)

Ουράνιες αντοχές

«Γύναι, απολέλυσαι της ασθενείας σου»



Όταν ο άνθρωπος αναζητεί την αγάπη του Θεού, τότε δέχεται στη ζωή του τις θείες ευεργεσίες, οι οποίες τον καταξιώνουν στην προοπτική της αληθινής χαράς και ευτυχίας. Ακριβώς, η περίπτωση της συγκυπτώσης γυναίκας, που μας παρουσιάζει η σημερινή ευαγγελική περικοπή, είναι αποκαλυπτική της αλήθειας αυτής, η οποία στέλνει στην εποχή μας πολύ ξεκάθαρα και αποκρυσταλλωμένα μηνύματα.

Η δοκιμασία

Ο Χριστός βρίσκεται σε μια Συναγωγή, όπως άλλωστε συνήθιζε σε αρκετές περιπτώσεις. Ανάμεσα στο ακροατήριό Του ξεχώριζε μια άρρωστη γυναίκα. Την είχε κυριεύσει πονηρό πνεύμα και την ταλαιπωρούσε για δεκαοκτώ ολόκληρα χρόνια, αφού την κρατούσε σκυφή και δεν μπορούσε να ορθώσει το κορμί της. Ήταν συγκύπτουσα, σύμφωνα με την περιγραφή του Ιερού Ευαγγελίου. Παρόλη όμως την άσχημη κατάσταση στην οποία βρισκόταν και στην οποία την καθήλωνε η ασθένεια της, δεν παρέλειπε να επισκέπτεται κάθε Σάββατο τη Συναγωγή και να συμμετέχει στη λατρεία.

Ακόμα περισσότερο, η γυναίκα αυτή δεν μεμψιμοιρούσε, αλλά για το κατόντημά της θεωρούσε υπεύθυνο μόνο τον εαυτό της. Σε τέτοια λοιπόν θέση βρισκόμενη, επικαλείτο τη βοήθεια του Θεού και την επιζητούσε για ν' αντιμετωπίσει τη μεγάλη δοκιμασία της. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι ο Χριστός την ονομάζει «θυγατέρα του Αβραάμ», δηλαδή παιδί του Θεού. Το απρόσιτο για μας σχέδιο του Θεού επιτρέπει την επίσκεψη του Σατανά και τη φοβερή αρρώστια της. Η γυναίκα δεν θεωρεί υπεύθυνο το Θεό για όσα υποφέρει, γι' αυτό και δεν απομακρύνεται από την κοινωνία της αγάπης Του.

Οι ευεργεσίες των πειρασμών

Ο κάθε άνθρωπος στη ζωή του περνά μέσα από δοκιμασίες και γνωρίζει τον πόνο σε κάθε ώρα και στιγμή. Γι' αυτό, έχει ανάγκη να επικαλείται τη

Α
Γ
Ι
Ο
Σ

Δ
Η
Μ
Η
Τ
Ρ
Ι
Ο
Σ

9
3,
3

F
M

S
T
E
R
E
O

δύναμη και να ζητεί τη βοήθεια του Θεού. Για να μπορέσει όμως να δεχθεί τη δύναμη του Χριστού πρέπει ν' ακολουθήσει το δρόμο της ψυχικής και πνευματικής καθάρσεως. Τα πρώτα βήματά του είναι: ο πόνος, η θλίψη, οι δοκιμασίες, οι πειρασμοί. Ο λόγος του Θεού και οι Πατέρες της Εκκλησίας μας μιλούν για τις πνευματικές ευεργεσίες που μπορούμε ν' αποκομίζουμε από τους διάφορους πειρασμούς, όταν βέβαια τοποθετούμαστε σωστά απέναντι τους, με όπλα μας την πίστη και την ελπίδα. Όταν νεκρώνουμε το δικό μας θέλημα για να φανερωθεί το θέλημα του Θεού, ως πυξίδα και οδηγός στη ζωή μας.



Οι Πατέρες της Εκκλησίας σημειώνουν ότι ο άνθρωπος με τις δοκιμασίες και τις θλίψεις φωτίζεται, γιατί ο πόνος τον οδηγεί στην ταπείνωση που μας επαναφέρει στη φυσική ψυχική μας κατάσταση. Ο Άγιος Ιωάννης της Κλίμακας αναφέρει: «οι πνευματικά αδύνατοι ας γνωρίζουν ότι ο Θεός τους επισκέπτεται, όταν παρουσιάζονται σωματικές ταλαιπωρίες και κίνδυνοι και εξωτερικοί πειρασμοί. Ενώ οι τέλειοι ας Τον γνωρίζουν από την παρουσία του Αγίου Πνεύματος και από την προσθήκη των χαρισμάτων».

Οι άγιοι της Εκκλησίας

Εν μέσω θλίψεων δοκιμασιών, αλλά και του μαρτυρίου, ανέβηκαν σε ύψη τελειώσεως οι άγιοι που λάμπουν στο Ορθόδοξο χριστιανικό στερέωμα της Εκκλησίας μας. Σήμερα τιμούμε τον Άγιο Σάββα τον Ηγιασμένο, τον Άγιο Αναστάσιο και τον Άγιο Διογένη. Η ακτινοβολία των Αγίων μέσα από τη θεάρεστη ζωή, το έργο, τα θαύματα και το μαρτύριό τους, αγκαλιάζει όλους τους ανθρώπους όλων των εποχών και αποτελεί οδοδείκτη για την εν Χριστώ πορεία και σωτηρία του κάθε ανθρώπου προσωπικά.

Η υπομονή στις δοκιμασίες της ζωής, όπως συνέβη με τον Άγιο Σάββα, καθώς επίσης και η βαθειά πίστη όπως ήταν εκείνη που επέδειξε μπροστά στη μεγάλη ασθένειά της η συγκύπτουσα γυναίκα, καταξιώνουν τον άνθρωπο ως χαριτωμένη εικόνα του Θεού που ακτινοβολεί και ανοίγει φωτεινούς ορίζοντες που παραμένουν σε σταθερές ουράνιες και αιώνιες. Οι αρετές αυτές εκτοξεύουν τον άνθρωπο και τον ανεβάζουν εκεί όπου γεύεται μιας απανάληπτης αρχοντίας που δεν φθίρεται ούτε και εξανεμίζεται.



Αγαπητοί αδελφοί, το παράδειγμα της συγκύπτουσας γυναίκας που μετά τη θεραπεία της από τον Κύριο «παραχρήμα ανορθώθη και εδόξαζε τον Θεόν», αλλά και του Αγίου Σάββα που καταξιώθηκε ν' ανεβεί στα ύψη της Αγιότητας ας γίνει η πιο σταθερή πραγματικότητα στη ζωή μας. Ο πόνος, η θλίψη, η ασθένεια, ακόμα και ο θάνατος σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να λυγίζουν τον άνθρωπο που είναι οριζοντιωμένος στην κοινωνία της αγάπης του Θεού. Οι ουράνιοι προσανατολισμοί του προσφέρουν τη θεία εκείνη βοήθεια που τον καθιστούν ικανό να ξεπερνά τις όποιες πνευματικές και σωματικές δοκιμασίες της ζωής και να αναφωνεί σε κάθε στιγμή της ζωής του: «Ευλογημένο το όνομά Σου Κύριε».

Ἀποστολικό Ἀνάγνωσμα



Ἀδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ· δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκοτούς, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρὸν ἐστὶ καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦνται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστὶ. Διὸ λέγει· ἔγειρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγορα--ζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύ-σκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἄσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Εὐαγγελικό Ἀνάγνωσμα



Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦν δὲ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς Σάββασι. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ ἦν συγκύπτουσα καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησε καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου· Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἐξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος καὶ εἶπεν· Ὑποκριτά· ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; Ταύτην δὲ, θυγατέρα Ἀβραὰμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτώ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατησχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

Πολύφωτοι Αστέρες της Εκκλησίας

Ο Απόστολος Ο ΑΓΙΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ επίσκοπος Μεδιολάνων



Ο Αμβρόσιος, διακεκριμένος Ρωμαίος πολίτης, γεννήθηκε περίπου το 340 μ.Χ. Σπούδασε ρητορική, φιλοσοφία και νομικά. Στα Μεδιόλανα ασχολήθηκε με το επάγγελμα του δικαστή. Φύλαττε με λόγια και έργα την αλήθεια και απέδιδε αντικειμενικά τη δικαιοσύνη. Γράφει ο θεόπνευστος λόγος της Αγίας Γραφής: "Αλλ' εν παντί έθνει ο φοβούμενος αυτόν και εργαζόμενος δικαιοσύνην δεκτός αυτώ εστί". Πράξεις των Αποστόλων, ι' 35..

Δηλαδή, σε κάθε έθνος, όποιος σέβεται το Θεό και πολιτεύεται στη ζωή του με δικαιοσύνη, είναι δεκτός απ' Αυτόν και είναι δυνατόν να αρέσει σ' Αυτόν. Και πράγματι, ο Αμβρόσιος με τη ζωή του άρεσε στο Θεό. Γι' αυτό και τον αξίωσε να βαπτισθεί χριστιανός, να γίνει έπειτα αναγνώστης, και αφού μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα πέρασε όλους τους εκκλησιαστικούς βαθμούς, μετά από απόφαση του βασιλιά Ουαλεντιανού του Α', χειροτονήθηκε επίσκοπος Μεδιολάνων. Σαν επίσκοπος, ο Αμβρόσιος ποίμανε άριστα το ποίμνιό του, αγωνίστηκε κατά των αιρέσεων, αλλά και το βασιλιά Θεοδοσίο δεν επέτρεψε να εισέλθει στο ναό, παρά μόνο όταν μετάνιωσε ειλικρινά για τους φόνους που έκανε στον Ιππόδρομο της Θεσσαλονίκης. Ο Αμβρόσιος πέθανε ειρηνικά το έτος 397 μ.Χ., σε ηλικία 57 χρονών.

Ο ΟΣΙΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ο εξ Ευρίπου (Ευβοίας)

Ιεραπόστολος της Ελλάδας κατά τους χρόνους της φραγκοκρατίας (μέσα 13ου αιώνα - περί το 1320). Γεννήθηκε στη νήσο Εύριπο (Εύβοια) από πλούσιους και ευγενείς γονείς. Οι γονείς του Γερασίμου κατάγονταν από τη δυτική φραγκική οικογένεια του Ρήγα Φάτζου. Κατά το δεύτερο μισό του 13ου αιώνα, ο Γεράσιμος ήλθε στο Σινά, στη Μονή της Αγίας Αικατερίνης.

Εκεί γνώρισε το "υπερβάλλον" της αρετής του Γρηγορίου του Σιναΐτου, προσκολλήθηκε σ' αυτόν και έγινε ένας από του μαθητές του. Έτσι έφθασε σε μεγάλο ύψος πράξεως και θεωρίας, ώστε να γίνει για τους άλλους "υπόδειγμα και αρχέτυπον των καλών απάντων" και "εκμαγείον αρετών".

Όταν ο Γρηγόριος ο Σιναΐτης εγκατέλειψε το Σινά, ο μαθητής του Γεράσιμος τον ακολούθησε και όταν έφθασαν στην Ελλάδα, στάθμευσαν για λίγο στους Καλούς λιμένες της Κρήτης, από όπου ο μεν Γρηγόριος ο Σιναΐτης κατευθύνθηκε στο Άγιον Όρος, ο δε Γεράσιμος αποβιβάστηκε στην ηπειρωτική Ελλάδα, όπου και έδρασε Ιεραποστολικά. Τελικά, επέστρεψε ως μοναχός Γεράσιμος Σιναΐτης στην ιδιαίτερη πατρίδα του, την Εύβοια.



Επιμέλεια και εκτύπωση Χριστιανικής Κίνησης "Ο Άγιος Δημήτριος"
"Ο Καλός Σαμαρείτης", και λοιπών φιλανθρωπικών έργων της ενορίας.